

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA Z JĘZYKA POLSKIEGO DLA KLASY III GIMNAZJUM

Ocenę **celującą** otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania kryterialne na ocenę bardzo dobrą, a ponadto przejawia umiejętności w zakresie podanych zagadnień:

SŁUCHANIE

- samodzielnie analizuje i interpretuje słuchany tekst pod względem celu wypowiedzi, środków perswazji oraz zabiegów artystycznych,
- ocenia wysłuchany tekst pod względem merytorycznym i poprawnościowym; stosuje kryteria oceny odpowiednio dobrane do celu wypowiedzi i intencji nadawcy,
- prowokuje różne sytuacje komunikacyjne, podtrzymuje kontakt z rozmówcą.

CZYTANIE TEKSTÓW PISANYCH I ODBIÓR INNYCH TEKSTÓW KULTURY

- czyta teksty spoza podstawy programowej,
- recenzuje przeczytane utwory literackie, rzeczowo i logicznie uzasadnia swoje zdanie,
- czyta, samodzielnie analizuje i interpretuje różne teksty literackie oraz inne teksty kultury, uwzględniając ich znaczenie metaforyczne i symboliczne, konteksty interpretacyjne oraz intencję nadawcy wypowiedzi,
- porównuje i klasyfikuje informacje wyszukane w różnych źródłach.

MÓWIENIE

- świadomie uczestniczy w różnych sytuacjach komunikacyjnych jako dyskutant, posługując się wieloma środkami wyrazu,
- wykazuje się oryginalnością oraz artyzmem interpretacji głosowej tekstu prozatorskiego lub poetyckiego wygłaszanego z pamięci,
- krytycznie i rzeczowo ocenia wypowiedzi własne i innych, przejawia szczególną dbałość o kulturę słowa.

PISANIE

- sprawnie redaguje teksty z zachowaniem cech gatunkowych różnych typów wypowiedzi, dbając o poprawność zapisu, bezbłądność językową i stylistyczną,
- redaguje teksty krytyczne na temat utworów literackich i innych tekstów kultury,
- podejmuje próby własnej twórczości literackiej.

NAUKA O JĘZYKU

- świadomie stosuje wiedzę w zakresie treści przewidzianych programem i wykraczających poza program nauczania fonetyki, słowotwórstwa, fleksji, składni oraz wiedzy o języku jako tworze społecznym,
- samodzielnie poszerza wiedzę językową, korzystając z różnych źródeł informacji.

TWÓRCZA AKTYWNOŚĆ UCZNIA

- osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach przedmiotowych (szczebel wojewódzki, regionalny, krajowy).

Ocenę **bardzo dobrą** otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania kryterialne na ocenę dobrą oraz:

SŁUCHANIE

- aktywnie słucha wypowiedzi innych osób w różnych sytuacjach komunikacyjnych, a w szczególności podczas dyskusji; analizuje ich kompozycję, treść, poprawność stylistyczną i językową,
- ocenia wysłuchane przemówienie według samodzielnie opracowanych kryteriów,
- prowadząc samodzielnie wywiad według przygotowanego wcześniej planu, reaguje na wypowiedzi rozmówcy.

CZYTANIE TEKSTÓW PISANYCH I ODBIÓR INNYCH TEKSTÓW KULTURY

- interpretuje głosowo czytany tekst poetycki lub prozatorski,
- analizuje utwór na poziomie przenośnym i symbolicznym, w interpretacji uwzględnia konteksty, np. biograficzny, historyczny, kulturowy,
- tłumaczy aluzję literacką,
- posługuje się terminami *liryka pośrednia* i *liryka bezpośrednia*,
- porównuje cechy epiki współczesnej, historycznej, fantastycznej,
- posługuje się słownikami, leksykonami i encyklopediami specjalistycznymi, np. *Słownikiem kultury antycznej*, *Słownikiem terminów literackich* oraz słownikiem języka polskiego,
- wyszukuje potrzebne informacje w katalogu bibliotecznym,
- analizuje cechy reportażu, artykułu prasowego,
- omawia związki dzieła sztuki z historią i filozofią,
- analizuje niejednorodność dzieła literackiego i wyjaśnia absurdalność świata przedstawionego w grotescie.

MÓWIENIE

- przekonuje dyskutantów do wygłaszanych racji dzięki odpowiednio pogrupowanym i popartym przykładami argumentom,
- posługuje się odpowiednio dobranymi figurami retorycznymi podczas wygłaszania przemówienia,
- wprowadza cytaty do przemówienia,
- komentuje wynik dyskusji, ocenia racje dyskutantów pod względem merytorycznym,
- interpretuje głosowo wygłaszane z pamięci utwory poetyckie i prozatorskie przewidziane w programie nauczania,
- analizuje i ocenia wypowiedzi innych osób (treść, poprawność językową, intonacyjną i artykulacyjną).

PISANIE

- interpretuje treści symboliczne i metaforyczne dzieła sztuki,
- indywidualizuje język bohatera,
- w rozprawkach podejmujących tematy związane z historią, filozofią i sztuką wprowadza cytaty z tekstów filozoficznych i łacińskie sentencje na poparcie prezentowanego stanowiska,
- stylizuje język listu na język dawnych epok,
- pisze sprawozdanie, np. z życia klasy, szkoły, rodziny,
- sporządza przypisy do tekstów,
- parafrazuje utwory znanych twórców.

NAUKA O JĘZYKU

- sprawnie stosuje wiedzę językową w zakresie:
 - fonetyki,
 - słowotwórstwa i słownictwa (stosuje w tekście skróty i skrótowce, wzbogaca wypowiedź związkami frazeologicznymi różnego pochodzenia, posługuje się eufemizmami),
 - fleksji (stosuje w tekście wypowiedzenia z czasownikiem w stronie czynnej i biernej w zależności od intencji nadawcy, dokonuje autokorekty w zakresie poprawności w stosowaniu form odmiany wyrazów),
 - składni (w zależności od sytuacji komunikacyjnej posługuje się w tekście wypowiedzeniem złożonym, imiesłowowym równoważnikiem zdania, analizuje i omawia budowę wypowiedzenia złożonego, przekształca je w celu uniknięcia błędów składniowych, bezbłędnie stosuje zasady interpunkcji wypowiedzeń złożonych),
 - języka jako tworu społecznego (wyjaśnia specyfikę języka na tle innych kodów, analizuje różne funkcje języka na wybranych przykładach, określa funkcję dialektyzacji, tworzy teksty stylizowane na gwara uczniowską, stylizuje tekst na archaiczny).

Ocenę **dobrą** otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania kryterialne na ocenę dostateczną oraz:

SŁUCHANIE

- słucha i sporządza notatki,
- dostrzega logikę w wypowiedziach innych osób,
- krytycznie wypowiada się na temat wysłuchanego przemówienia, odwołując się do jego struktury i treści,
- podejmuje próby samodzielnego przeprowadzenia wywiadu.

CZYTANIE TEKSTÓW PISANYCH I ODBIÓR INNYCH TEKSTÓW KULTURY

- podejmuje próby interpretacji głosowej czytanego lub wygłaszanego utworu poetyckiego i prozatorskiego,
- określa funkcję środków stylistycznych w tekście,
- ocenia wartość informacyjną tekstu,
- rozumie funkcję szyku przestawnego w tekście,
- dostrzega w tekście ironię,
- definiuje cechy liryki bezpośredniej i pośredniej,
- rozpoznaje w tekście cechy epiki współczesnej, historycznej i fantastycznej,
- odnajduje potrzebne informacje w *Słowniku kultury antycznej* i *Słowniku terminów literackich*,
- odnajduje w słowniku języka polskiego wzory odmiany rzeczowników,
- posługuje się bibliografią,
- wyróżnia w tekście cechy charakterystyczne komiksu,
- wskazuje związki dzieła sztuki z historią i filozofią,
- dostrzega niejednorodności stylowe dzieła, wskazuje przykłady mieszania gatunków,
- znajduje w tekstach współczesnej kultury popularnej nawiązania do tradycyjnych wątków literackich i kulturowych.

MÓWIENIE

- podaje odpowiednio dobrane argumenty popierające prezentowane stanowisko,
- formułuje podsumowanie wyników dyskusji,
- układa charakterystykę porównawczą,

- nagrywa wywiad z osobą rzeczywistą według wcześniej przygotowanego planu,
- podejmuje próby interpretacji głosowej wygłaszanych z pamięci utworów poetyckich i prozatorskich,
- podejmuje próby oceny wypowiedzi innych kolegów i koleżanek według przyjętych kryteriów.

PISANIE

- opisuje dzieło sztuki i podejmuje próby jego interpretacji,
- stosuje w opowiadaniu elementy charakterystyki pośredniej,
- redaguje rozprawkę na podany temat,
- redaguje charakterystykę porównawczą,
- wprowadza realia epoki w tekście odwołującym się do minionych epok,
- wzbogaca list, kartkę z dziennika, pamiętnika opisem przeżyć i charakterystyką,
- pisze recenzję,
- posługuje się stylem potocznym, urzędowym,
- stosuje normę wzorcową w swoich wypowiedziach.

NAUKA O JĘZYKU

- umiejętnie stosuje wiedzę językową w zakresie:
 - fonetyki (omawia cechy wymowy charakterystyczne dla danego regionu),
 - słowotwórstwa i słownictwa (tworzy i zapisuje skróty wchodzące w skład nazw własnych, dostosowuje formę czasownika do skrótownicy w wypowiedzeniu, rozróżnia związki frazeologiczne stałe, luźne i łączliwe, rozumie ich funkcję w tekście),
 - fleksji (porównuje wypowiedzenie z czasownikiem w stronie czynnej z wypowiedzeniem z czasownikiem w stronie biernej, wskazuje poprawne formy odmiany wyrazów w słowniku poprawnej polszczyzny),
 - składni (omawia budowę wypowiedzeń wielokrotnie złożonych, stosuje się do zasad interpunkcji w wypowiedzeniu złożonym, przekształca tekst w celu uniknięcia powtórzeń składniowych),
 - języka jako tworu społecznego (wyjaśnia przyczyny zaniku gwar, świadomie stosuje wyrazy o ograniczonym zasięgu w redagowanych tekstach, rozróżnia archaizmy oraz określa funkcję archaizacji w tekstach literackich).

Ocenę **dostateczną** otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania kryterialne na ocenę dopuszczającą oraz:

SŁUCHANIE

- słucha wypowiedzi innych osób i podejmuje próby sporządzania notatek,
- rozumie wypowiedzi innych osób w takich sytuacjach komunikacyjnych, jak na przykład rozmowa, dyskusja, aktywnie w nich uczestniczy,
- odróżnia informacje o faktach od opinii,
- rozpoznaje różnice między fikcją a kłamstwem,
- rozpoznaje wypowiedzi o charakterze emocjonalnym i perswazyjnym,
- rozpoznaje intencje wypowiedzi (aprobatę, dezaprobatę, negację, prowokację),
- w wypowiedzi argumentacyjnej wskazuje tezę, argumenty, wnioski,
- rozróżnia gatunki publicystyczne takie jak artykuł, wywiad, reportaż.

CZYTANIE TEKSTÓW PISANYCH I ODBIÓR INNYCH TEKSTÓW KULTURY

- dobiera odpowiednią intonację i barwę głosu, stosuje się do zapisanej interpunkcji, aby podkreślić najważniejsze treści czytanego tekstu poetyckiego lub prozatorskiego,
- identyfikuje i określa treści symboliczne oraz przenośne,
- wskazuje w tekście środki stylistyczne z zakresu słownictwa, składni, fonetyki,
- omawia funkcje tytułu, podtytułu, motto, apostrofy, punktu kulminacyjnego w utworze,
- przypisuje czytany utwór do właściwego rodzaju literackiego,
- wskazuje cechy liryki, epiki i dramatu w balladzie,
- zna pojęcia satyra, karykatura, komizm,
- rozpoznaje czytany utwór jako baśń, bajkę, legendę, opowiadanie, powieść, przypowieść, pamiętnik, dziennik, nowelę, pieśń, hymn, fraszkę, tren, tragedię, komedię, dramat,
- rozpoznaje odmiany gatunkowe literatury popularnej: powieść lub opowiadanie obyczajowe, przygodowe, detektywistyczne, fantastycznonaukowe, fantasy,
- przedstawia propozycję odczytania konkretnego tekstu kultury i ją uzasadnia,
- ze zrozumieniem posługuje się pojęciami dotyczącymi wartości pozytywnych i ich przeciwieństw oraz określa postawy z nimi związane, np. patriotyzm – nacjonalizm, tolerancja – nietolerancja, piękno – brzydota, a także rozpoznaje ich obecność w życiu oraz w literaturze i innych sztukach,
- omawia na podstawie poznanych dzieł literackich i innych tekstów kultury podstawowe, ponadczasowe zagadnienia egzystencjalne, np. miłość, przyjaźń, śmierć, cierpienie, nadzieja, religia, samotność, inność, poczucie wspólnoty, solidarność, sprawiedliwość,
- operuje słownictwem z określonych kręgów tematycznych, m.in. rozwój psychiczny, moralny i fizyczny człowieka, społeczeństwo i kultura, region i Polska.

MÓWIENIE

- moduluje głos w celu nadania odpowiedniego znaczenia formułowanej wypowiedzi,
- porządkuje zebrane argumenty według ich ważności,
- wygłasza przemówienie według sporządzonego wcześniej planu,
- wypowiada się na temat wypowiedzi innych osób,
- wybiera spośród podanych cytatów najbardziej odpowiednie do wygłaszanego przemówienia,
- uczestniczy w dyskusji, stosując się do zasad kulturalnej rozmowy,
- wzbogaca opisem twórcze opowiadanie,
- charakteryzuje bohatera literackiego i rzeczywistego; sporządza autocharakterystykę,
- dąży do precyzyjnego wysławiania się, w tym celu: dobiera synonimy i antonimy; poprawnie używa związków frazeologicznych; próbuje dostosować szyk wyrazów i zdań składowych do wagi, jaką nadaje przekazywanym informacjom; odpowiednio do celu wypowiedzi przekształca konstrukcje strony biernej i odwrotnie; zamienia formy osobowe czasownika na imiesłowy i odwrotnie; wykorzystuje partykuły do modyfikowania znaczenia wypowiedzi; wykorzystuje wiedzę z zakresu fleksji – m.in. stosuje poprawne formy odmiennych części mowy oraz poprawne formy wyrazów w związkach składniowych; używa czasowników dokonanych i niedokonanych; odpowiednich trybów i stron czasownika; wykorzystuje wiedzę z zakresu składni – w zależności od funkcji wypowiedzi uwzględnia zdania złożone współrzędnie i podrzędnie, zdania bezpodmiotowe, równoważniki zdań, wypowiedzenia z imiesłowowym równoważnikiem zdania,
- wygłaszając z pamięci fragmenty poezji lub prozy, próbuje podkreślić głosowo najważniejsze treści tekstu.

PISANIE

- redaguje poprawne logicznie teksty o przejrzystej kompozycji, zgodne z tematem, prawidłowe pod względem stylistycznym, językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym,
- dąży do precyzyjnego wypowiedzania się, w tym celu: świadomie dobiera synonimy i antonimy; poprawnie używa związków frazeologicznych; dostosowuje szyk wyrazów i zdań składowych do wagi, jaką nadaje przekazywanym informacjom; odpowiednio do celu wypowiedzi przekształca konstrukcje strony biernej i odwrotnie; zamienia formy osobowe czasownika na imiesłowy i odwrotnie; wykorzystuje partykuły do modyfikowania znaczenia wypowiedzi; wykorzystuje wiedzę z zakresu fleksji – m.in. stosuje poprawne formy odmiennej części mowy oraz poprawne formy wyrazów w związkach składniowych; używa czasowników dokonanych i niedokonanych; odpowiednich trybów i stron czasownika; wykorzystuje wiedzę z zakresu składni – w zależności od funkcji wypowiedzi uwzględnia zdania złożone podrzędnie i współrzędnie, zdania bezpodmiotowe, równoważniki zdań, wypowiedzenia z imiesłowowym równoważnikiem zdania,
- samodzielnie opisuje dzieło sztuki,
- wprowadza do opowiadania elementy charakterystyki bohatera,
- przedstawia logiczną argumentację w wypowiedzi,
- porównuje postaci literackie i rzeczywiste,
- redaguje różne typy listów,
- omawia krytycznie elementy tekstu kultury, stosując odpowiednio dobrane środki wyrazu,
- sporządza opis bibliograficzny,
- redaguje streszczenie tekstu literackiego, w którym zastosowano inwersję czasową fabuły.

NAUKA O JĘZYKU

- stosuje wiedzę językową w zakresie:
 - fonetyki (wymienia cechy wymowy charakterystyczne dla swojego regionu),
 - słowotwórstwa i słownictwa (tworzy i zapisuje skróty, objaśnia najważniejsze skrótowce, klasyfikuje związki frazeologiczne według kryterium ich pochodzenia, wyszukuje eufemizmy w tekście), rozumie pojęcie stylu, rozpoznaje styl potoczny, urzędowy, artystyczny, naukowy,
 - fleksji (przekształca wypowiedzenia z czasownikiem w stronie czynnej na wypowiedzenia z czasownikiem w stronie biernej i odwrotnie, odróżnia formy odmiany wyrazów w mowie potocznej od form zalecanych przez słownik poprawnej polszczyzny),
 - składni (przekształca zdania z orzeczeniem czasownikowym na zdania z orzeczeniem imiennym, zdania złożone podrzędnie na wypowiedzenia z imiesłowowym równoważnikiem zdania, wydziela wypowiedzenia składowe w wypowiedzeniu wielokrotnie złożonym),
 - języka jako tworzywa społecznego (podaje przykłady kodu, wskazuje wyrazy o ograniczonym zasięgu i słownictwo ogólnonarodowe, wskazuje wyrazy gwarowe, archaizmy, rozpoznaje eufemizmy, wulgaryzmy, redaguje słownik gwary uczniowskiej).

Ocenę **dopuszczającą** otrzymuje uczeń, który:

SŁUCHANIE

- uważnie słucha wypowiedzi innych osób w różnych sytuacjach komunikacyjnych i rozumie wysłuchane komunikaty,
- rozpoznaje wypowiedź argumentacyjną,
- odróżnia wypowiedzi publicystyczne i użytkowe od tekstów literackich,

- wymienia informacje zawarte w wysłuchanym tekście.

CZYTANIE TEKSTÓW PISANYCH I ODBIÓR INNYCH TEKSTÓW KULTURY

- czyta tekst poetycki i prozatorski, przestrzegając zasad interpunkcji, poprawnego akcentowania oraz intonacji,
- opisuje uczucia, które budzi w nim dzieło,
- określa problematykę utworu oraz jego główną myśl,
- przedstawia najistotniejsze treści wypowiedzi,
- wskazuje w tekście treści przenośne,
- określa wartość informacyjną tekstu,
- zna cechy liryki, epiki i dramatu,
- wymienia podstawowe cechy bajki, baśni, legendy, opowiadania, noweli, powieści, dziennika, pamiętnika, hymnu, fraszki, tragedii, komedii, ballady, komiksu,
- odróżnia fikcję realistyczną od fantastycznej,
- wskazuje tytuł, podtytuł utworu,
- wyróżnia w utworze wątek główny i poboczny, wskazuje bohatera głównego i tytułowego,
- wskazuje w utworze elementy tragiczne i komiczne,
- wskazuje podstawowe środki stylistyczne, przede wszystkim: metaforę, porównanie, powtórzenie, pytanie retoryczne, wyraz dźwiękonaśladowczy, rym,
- wskazuje elementy dramatu takie jak akt, scena, tekst główny, tekst poboczny, monolog, dialog.

MÓWIENIE

- nadaje swojej wypowiedzi odpowiedni sens,
- gromadzi argumenty na poparcie przyjętego stanowiska,
- prezentuje własne zdanie w rozmowie,
- opowiada,
- podejmuje próby charakterystyki postaci literackiej i rzeczywistej oraz autocharakterystyki,
- wygłasza z pamięci fragmenty poezji i prozy, stosując poprawną intonację i uwzględniając interpunkcję utworu,
- stosuje zasady etykiety językowej – wie, w jaki sposób zwracać się do rozmówcy w zależności od sytuacji i relacji łączącej go z osobą, do której mówi, zna formuły grzecznościowe, zna granice stosowności slangu młodzieżowego,
- przestrzega zasad etyki mowy.

PISANIE

- redaguje teksty zgodnie z tematem; stosuje się do podstawowych zasad poprawności wypowiedzi,
- komponuje opis, opowiadanie, charakterystykę, list prywatny i oficjalny, kartkę z pamiętnika i dziennika, sprawozdanie z lektury, filmu, rozprawkę,
- tworzy plan twórczy własnej wypowiedzi,
- sporządza plan ramowy i szczegółowy dłuższego tekstu,
- redaguje streszczenie tekstu popularnonaukowego, podanie, życiorys, CV, zaproszenie, ogłoszenie, list motywacyjny, dedykację,
- zapisuje wywiad z osobą fikcyjną i rzeczywistą,

- pisemnie wypowiada się na wybrane tematy poruszające tematykę miłości, przyjaźni, śmierci, cierpienia, nadziei, religii, samotności, inności, poczucia wspólnoty, solidarności, sprawiedliwości.

NAUKA O JĘZYKU

- stosuje wiedzę językową w zakresie:
 - fonetyki (zna cechy wymowy charakterystyczne dla swojego regionu),
 - słowotwórstwa i słownictwa (zna zasady tworzenia neologizmów, różne źródła pochodzenia związków frazeologicznych, zastępuje wyrażenia i zwroty dosadne eufemizmami),
 - fleksji (odróżnia wypowiedzenie z czasownikiem w stronie czynnej od wypowiedzenia z czasownikiem w stronie biernej, zauważa potrzebę korzystania ze słownika poprawnej polszczyzny lub słownika języka polskiego),
 - składni (odróżnia orzeczenie czasownikowe od orzeczenia imiennego, zdanie od imiesłowowego równoważnika zdania, zdanie pojedyncze od zdania złożonego),
 - języka jako tworu społecznego (zna różne rodzaje kodu – werbalnego i niewerbalnego, zna terminy *gvara* i *slang młodzieżowy*, wskazuje w tekście archaizmy, dostrzega różnicę między tekstem stylizowanym a napisanym w języku ogólnonarodowym),
- wykorzystuje podstawową wiedzę z nauki o języku do poprawnego zapisu.

Ocenę **niedostateczną** otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań kryterialnych na ocenę dopuszczającą.